PARACLISUL SF. PROOROC ILIE TESVITEANUL

20 IULIE

Rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Împărate ceresc.. Sfinte Dumnezeule.. Presfântă Treime.. Tatăl nostru.. Că a Ta este împărăţia..

Doamne miluieşte (de 12 ori),
Slavă... Şi acum...
Veniţi să ne închinăm... după care:

Psalmul 142:

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e
nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi:

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă.
Bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului *(de 3 ori)*.

Apoi troparele acestea:

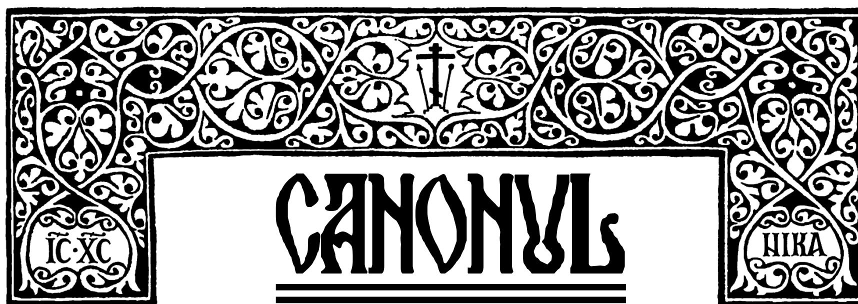
Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei har, bolile alungă și pe cei leproși curățește; pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Slavă... Și acum... asemenea:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, ... Apoi:

Cântarea 1

Irmosul:

Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel mergător pedestru l-a arătat, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Sfinte Proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi. (se repetă după primele tropare care nu au înainte *Slavă…* sau *Şi acum…*)

Sufletul meu cel omorât înviază-l, ca pe fiul văduvei şi cu fapte dumnezeieşti, fericite, luminează-l şi la viaţă povăţuieşte-l; şi-l arată părtaş desfătării celei veşnice pe cel ce doreşte să se desfăteze cu tine.

Când te-ai născut tu, a învăţat părintele tău taină preamare, minune cu adevărat! Că te-a văzut pe tine, fericite, hrănindu-te cu foc şi înfăşându-te în văpaie.

Pentru aceasta, cu rugăciunile tale mă mântuieşte pe mine de focul cel veşnic.

Slavă...

Mărit fiind cu privirile cele spre Dumnezeul tău, râvnind ai râvnit cu adevărat, fericite, Domnului totdeauna. Pentru aceasta, întăreşte-mă pe mine, cel ce m-am umplut de râvnă dumnezeiască, să fac dumnezeiasca voie, ca să te cinstesc pe tine, fiind mântuit.

Şi acum ... (a Născătoarei)

Dumnezeu Cel mai presus Înfiinţat din tine S-a întrupat, Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi pentru noi S-a arătat, precum suntem noi, ca un om. Pe Acela neîncetat roagă -L, Preacurată, să mă mântuiască pe mine, cel ce am greşit mai mult decât toţi oamenii.

Cântarea a 3-a
Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioşilor întărire, Unule, iubitorule de oameni.

Pe preoţii cei de ruşine ca pe nişte vrăjmaşi i-ai omorât, mărite proorocule, cu dumnezeiască râvnă fiind aprins; pentru aceasta grăiesc către tine: scoate-mă din lucrurile cele de ruşine şi din focul cel veşnic.

Pe tine te pun rugător preamare către Dumnezeu, Care poate să mântuiască de toată răutatea, fericite; pleacă-te spre smerită rugăciunea mea şi să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce mă rog ţie.

Slavă ...

Te măreşte pe tine Dumnezeu Atoatefăcătorul, Mărite Proorocule Ilie, Cel Ce te-a hrănit pe tine de demult prin pasăre; pe Acela roagă-L să mă facă pe mine părtaş hranei celei veşnice şi luminii ce va să fie.

Şi acum ... (a Născătoarei)

Ceea ce eşti Uşă Neumblată, care duce la Dumnezeu, deschide-mi mie uşile pocăinţei, Fecioară, curăţindu-mi întinăciunea păcatelor mele cu ploile milei tale, Ceea ce eşti de Dumnezeu Dăruită.

Stihiri:

În car de foc ai zburat la cer şi cetelor îngereşti te-ai alăturat, dar vei veni mai înainte de a doua venire a lui Hristos, ca să mustri pe antihrist şi să aduci oile cele

rătăcite în staulul Adevărului.

Maica Vieţii, luminează întunericul inimii mele şi cu lumina rugăciunii Tale povăţuieşte-mă către căile Vieţii.

Sedealna glas 2,
Podobie: *Ceea ce ești rugătoare caldă...*

Cu râvna ta pentru Dumnezeu întrecând pe toţi proorocii, te-ai învrednicit şi de suirea cu trupul la cer, mai înainte închipuind înălţarea lui Hristos la cer, pe Care Îl şi roagă să ne înalţe pe noi pe scara rugăciunii către gândurile cele luminoase.

Cântarea a 4-a
Irmosul:

Tu eşti Tăria mea, Doamne; Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, Bucuria mea; Cel Ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Plecat-a Dumnezeu râvna ta cea înfocată, Proorocule Ilie şi te-a trimis la văduvă, ca să te hrăneşti pe tine, cel ce fugiseşi şi mai înainte de îngrozirea femeii. Pentru aceasta, pe tine te rog, minunate, sufletul meu cel flămând hrăneşte-l cu dumnezeieştile daruri.

Norii cei cumpliţi ai păcatelor mă acoperă, întreitele valuri ale vieţii mă înfricoşează şi suflă cumplit asupra sufletului meu duhurile vicleniei. Proorocule de Dumnezeu grăitorule, ocârmuitor fii mie, la limanul mântuirii îndreptându-mă.

Slavă ...

Tărie sufletului, tărie şi trupului dă-mi, rugându-te Domnului Slavei, Cel Ce a tămăduit bolile tuturor, Fericite Prooroc Ilie şi-mi ajută ca să trec smintelile vieţii fără vătămare. Că pe tine te pun înainte al meu bun folositor.

Şi acum ...(a Născătoarei).

Cu toate puterile cereşti, Stăpână, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu toţi proorocii şi pătimitorii şi cu Apostolii şi cu cuvioşii, roagă-te ca să dobândesc mântuire eu, cel ce mult am greşit şi să mă mântuiesc de chinul ce va să fie.

Cântarea a 5-a
Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel Ce eşti Lumina Cea Neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe

mine, ticălosul; ci Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Norii cei aducători de ploaie i-ai încuiat, de râvna credinţei fiind aprins. Deci, mă rog ţie, Sfinte Ilie, ca prin sfinţitele tale mijlociri, să-mi adăpi cu dumnezeieşti ploi sufletul meu, cel topit de văpaia desfătărilor şi să mă mântuieşti.

Preot fiind, preafericite, ai înjunghiat cu nevinovatele tale mâini pe preoţii urâciunilor cei ce făceau lucruri de ruşine. Deci, mă rog ţie, proorocule, păzeşte-mă nevătămat de tot păcatul cel urât.

Slavă ...

Minunat te-ai făcut, proorocule, cu dumnezeieştile chemări arzând apele, săvârşind lucrul cu credinţa, pentru aceasta, neîncetat te rog: aprinde în inima mea sfinţit dor, care să ardă patimile cele necurate.

Şi acum ... (a Născătoarei).

Peste tine ca nişte ploaie s-a pogorât Cuvântul Cel mai presus Înfiinţat; pe Care roagă-L, Fecioară, ca să plouă şi peste mine acum curate picături de umilinţă, spălând toată întinăciunea răutăţilor celor nemăsurate, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Milostiv fii, Mântuitorule, mie, celui ce fără de minte mult Ţi-am greşit Ţie şi mă mântuieşte de chinul ce va să fie acolo, Cel Ce ai pe Marele Prooroc Ilie şi pe Preacurata Maica Ta rugători pentru mine.

Ca un săditor al curăţiei, păzeşte-mă pe mine curat la suflet. Ca pe un alt Prooroc Ilie, râvnitor de râvnă dumnezeiască, umple gândul meu, ca să gonesc năvălirile răutăţii.

Slavă ...

Postit-ai, căci cale de patruzeci de zile cu o mâncare ai făcut, prin dumnezeiasca voire. Pentru aceasta, mă rog ţie, întăreşte-mă, ca să mă opresc de la toată călcarea de poruncă, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum ... (a Născătoarei).

Uşa lui Dumnezeu, arată dumnezeieştile intrări smeritului meu suflet, ca să intru în ele mărturisindu-mă şi dezlegare de cele rele să iau, de Dumnezeu Născătoare.

Stihirile:

Întru adiere de vânt lin ai văzut pe Cel Nevăzut şi în inimi ai zugrăvit icoana dreptei credinţe spre slava Ziditorului.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca Una Ce ai îndrăznire de Maică.

Condac:
Podobie: *Cu sângiurile tale...*

Proorocule şi înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Sfinte Prooroc Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

Prochimen, glasul al 4-lea:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.*

EVANGHELIA DUPĂ MATEI:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i desopere. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veti găsi odihnă sufletelor voastre, căci jugul Meu e bun și povara Mea e ușoară.

Slavă...

Pentru rugăciunile Proorocului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Îngerii te-au ocrotit încă din copilărie, înfăşându-te în scutece de foc şi închipuind prin aceasta râvna ta de serafim pentru Adevăratul Dumnezeu, pe Care roagă-L ca să ardă toată cugetarea noastră pământească cu focul rugăciunilor tale.

Cântarea a 7-a
Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând. Pentru aceasta, tinerii, în cuptor, cu bucurie, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

De poporul cel pieritor făcându-ţi-se milă, prin râvna credinţei cu chemări dumnezeieşti ai pogorât foc, care a ars cuvioasa jertfă, mărite. Pentru aceasta, te rog: de văpaia cea veşnică mă scapă şi mă mântuieşte.

Învrednicitu-te-ai a vedea faţa lui Dumnezeu în muntele Tabor. Pe Acela roagă-L, proorocule, să treacă cu vederea păcatele mele şi în ziua judecăţii să văd faţa Lui cu suflet neosândit.

Slavă ...

Pe calea vieţii umblând, multor înşelăciuni mă supun. Bunule, al meu folositorule, îndreptează-mă cu folosinţa ta şi mă întăreşte pe mine cel ce mă clatin la minte şi privesc la desfătările trupului.

Şi acum ...(a Născătoarei).

Te laud pe tine, Prealăudată şi slăvesc, Curată, pântecele tău, Ceea ce eşti de Dumnezeu Dăruită. Ajută-mi mie, celui învăluit cu valurile vieţii şi dă umilinţă curăţitoare de spurcăciuni smeritului meu suflet.

Cântarea a 8-a
Irmosul:

De șapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia izbăviți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Vas încăpător de Dumnezeiescul Duh pe tine te-am cunoscut, înger pe pământ, care ai suflat focul dumnezeieştii râvne şi păgânătatea ai biruit şi împăraţi ai mustrat, Sfinte Proorocule Ilie, care ai uns prooroci şi pe preoţii cei de ruşine cu cuţitul i-ai înjunghiat.

Pentru aceasta, grăim către tine: izbăveşte-ne pe noi de ruşinea ce va să fie.

Căruţă de foc te-a ridicat de pe pământ pe tine, cel aprins de dumnezeiască râvnă, Proorocule Ilie de Dumnezeu insuflate. Pentru aceasta, mă rog ţie: ridică mintea mea din toate răutăţile cele de pe pământ cu căruţa bunătăţilor tale şi roagă pe Dumnezeu şi Împăratul tuturor ca să ajung eu la locaşul ceresc.

Cu cuvânt viu ai încuiat cerul cel ce ploua, cu cuvântul tău cel duhovnicesc deschide-mi acum uşile pocăinţei, sfinte, trimiţându-mi sufletului meu ploile umilinţei şi mă mântuieşte pe mine, cel ce cânt: preoţi, binecuvântaţi, popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cinstim pe Treimea Cea Împreună Atotputernică, Cea Împreună Cinstită şi de o fiinţă, Cea cu un Scaun, slăvind într-o Dumnezeire pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, o rază neapusă şi împreună împărţitoare putere şi cântăm cu un glas: preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum ... (a Născătoarei).

Cel Ce cu lege a pus buna credinţă şi a învăţat pocăinţa, Emanuel, din tine născându-Se, S-a arătat. Pe Acela acum roagă-L, Preasfântă Stăpână, ca să-mi deschidă uşile dreptăţii şi să mă mântuiască pe mine, cel ce grăiesc: preoţi, binecuvântaţi, popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a
Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

A vedea pe Dumnezeu în vânt prea subţire, cât era cu putinţă a vedea, te-ai învrednicit, prin obişnuinţele pustniceşti, mai întâi trupul topindu-ţi, mărite. Pentru aceasta, te rog: subţiază cu rugăciunile tale grosimea minţii mele şi cu dumnezeieştile raze de pocăinţă mă luminează.

Precum de demult, despărţind Iordanul cu cojocul, ai trecut, preafericite, aşa şi vărsările păcatelor mele cele cumplite le usucă, ploi de lacrimi trimiţând sufletului

meu totdeauna, proorocule, de Dumnezeu grăitorule, care să-mi dăruiască mie curgerea desfătării.

De smintelile cele de multe chinuri de viaţă şi de tot necazul vrăjmaşilor celor fără de lege, de boala trupească şi de vătămarea sufletească şi de osânda veşnică cea din gheena, izbăveşte-mă cu rugăciunile tale, mărite proorocule, ca un bun folositor al meu.

Slavă ...

Răpit ai fost spre înălţime, îndoit dar al Duhului lăsând lui Elisei cel ce cerea, Mărite Proorocule Ilie. Cu acela împreună cere neîncetat biruinţă din cer pentru cei binecredincioşi şi iertare de greşeli celui ce se îmbogăţeşte cu tine, folositorul cel neruşinat, către Stăpânul.

Şi acum ... (a Născătoarei).

Glasurile robilor tăi nu le trece cu vederea ca o bună, Stăpână, Ceea ce eşti cu totul fără prihană; ci cu dinadinsul roagă pe Făcătorul tuturor să dea biruinţă binecredincioşilor creştini şi bună întărire sufletească, Fecioară şi împărtăşirea Dumnezeieştii Împărăţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi aceste stihiri, glas 8, podobie:"*Ceea ce ești mai cinstită...*"

Bucură-te, altarul râvnei celei înfricoşătoare pentru Focul Cel veşnic, oglinda proorocilor, vestitorul celei de-a doua veniri a lui Hristos, pomul cel mult roditor al faptelor înţelepciunii, îmblânzeşte pornirile patimilor noastre cu trăsnetul rugăciunii tale.

Numai cu cheia rugăciunii tale ai încuiat cerul, iar acum tot cu aceasta descuie inimile noastre împietrite, ca să intre Hristos, Cel Ce se odihneşte pe scaun de heruvimi şi nu Se depărtează de scaunul rugăciunii din inimile smerite. În car cu cai de foc ai zburat la cer, bine săvârşind alergarea ta pe pământ, însă întinde-ne şi nouă mână de ajutor, ca bine să ajungem la limanul mânturii.

Dar îndoit ai dat ucenicului tău şi darul virtuţilor îl înnoieşti în sufletele celor ce cu râvnă dumnezeiească te cinstesc pe tine. Pleacă urechea ta dintru înălţimile cereşti, cel ce te îndulceşti de cântările îngereşti, şi auzi suspinurile inimilor noastre celor pârjolite de arşiţa necazurilor, trimiţând tu, Sfinte Ilie, ploaia milostivirii dumnezeieşti.

Dăruieşte lacrimi ochilor noştri, ca să plângem mulţimea păcatelor ce ne-a depărtat de la Dumnezeu şi la judecata Stăpânului iertare nouă dobândeşte.

Toate oștile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli și toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Sedealna, glasul al 2-lea:
Podobie: *Pe Înţelepciunea...*

Ca un Prooroc al dumnezeieştii Lumini cu adevărat, pe proorocii cei mincinoşi surpându-i şi prin aceasta ai mustrat pe Ahav cel ce făcea fărădelege, învăţându-l să nu se închine lui Baal, preamărite.

Şi cu rugăciune ai cerut de sus ape, pentru care te-ai şi înălţat către Domnul, Sfinte Proorocule Ilie, în căruţă de foc şezând. Pentru aceasta, grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu:

Pe tine, ca pe ceea ce numai tu eşti între femei Fecioară, care ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Că Focul Dumnezeirii s-a sălăşluit întru tine şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie măresc preasfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină cu credinţă naşterii tale celei fără sămânţă.

